

Література:

1. Про звернення громадян: Закон України від 02 жовт. 1996 р. // ВВР України, 1996. № 47. Ст. 256.
2. Котляревська Г. Методичні питання класифікації звернень громадян до органів влади. Юридична Україна. 2010. № 5. С. 34-39.
3. Загуменник В. І., Проценко В. В. Державне управління та виконавча влада в Україні: навч. посіб. Київ. Поліграфіст. 2015. 295 с.
4. Романова Н. Конституційні права громадянина на звернення та інформацію. Фінансовий контроль. 2013. № 7. С. 20-21.
5. Стрельников А. Робота зі зверненнями громадян. Секретарь-референт. 2010. № 5. С. 50-54.

Ніжнік Е.В.,

курсант 2-го курсу ННІ № 3 НАВС,

Савранчук Л.Л.,

к.ю.н., доцент кафедри публічного управління та адміністрування
НАВС

ГРОМАДСЬКИЙ КОНТРОЛЬ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ ОРГАНІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Громадський контроль є головною функцією громадянського суспільства та здійснюється громадськими організаціями і окремими громадянами, що однією з головних ознак громадянського суспільства та демократичної держави в цілому. Народ країни, який виступає в Україні джерелом влади, є головним «владним органом». Тобто, виходячи з цього, можна стверджувати, що народ, тобто громадяни України, має право здійснювати управління державними справами на всіх рівнях безпосередньо або ж через своїх представників [1, с. 198].

З прийняттям закону України «Про Національну поліцію» громадський контроль за діяльністю Національної поліції України, вперше, отримав чітке законодавче врегулювання. Аналізуючи зміст вищезазначеного закону, можна дійти висновку, що законодавець при розробці проекту закону розумів громадський контроль як можливість отримання звіту про діяльність підрозділу поліції, можливість висунення резолюції недовіри керівнику територіального підрозділу поліції, а також різні форми взаємодії

поліції і населення [1, с. 196]. Отже, закон не дає чіткого тлумачення поняття громадського контролю, та ще й ототожнює поняття контролю та взаємодії з населенням.

На нашу думку, громадський контроль за діяльністю органів Національної поліції повинен передбачати комплекс заходів (моніторинг та експертизу), спрямований на отримання об'єктивної інформації про діяльність органів поліції як громадськими організаціями, так і окремими громадянами.

Відповідно до ст. 86 Закону України «Про Національну поліцію» визначає, що з метою інформування громадськості про діяльність поліції керівник поліції та керівники територіальних органів поліції раз на рік готують та опубліковують на офіційних веб-порталах органів поліції звіт про діяльність поліції [2]. З огляду на зміст зазначеної статті, варто зазначити, що в даному випадку про здійснення контрольних функцій не йдеться зовсім. Отримання інформації від органів державної влади, органів місцевого самоврядування можливе і відповідно до інших законів України. Такими законами є закони України «Про звернення громадян» [3], «Про доступ до публічної інформації» [4] тощо.

Отже, додаткове закріплення в Законі України «Про Національну поліцію» норми стосовно можливості отримання інформації від органів та підрозділів поліції не є важливим. Нагальним питанням є потреба у законодавчій регламентації самого процесу отримання інформаційних звітів від керівництва поліцейських підрозділів. На жаль, на сьогоднішній день, формальні відповіді на запити та номінальні звіти не відповідають вимогам здійснення громадського контролю за діяльністю поліції.

Об'єктивною інформацією, яка відкрито доступна для населення, можна назвати тільки ту, яка відображає реальну картину дійсності, незалежно від чиєїсь особистої думки чи оцінки. В поліції до такої інформації можна віднести дані про стан злочинності, кількість розкритих та нерозкритих злочинів, кількість зареєстрованих звернень громадян та кількість офіційно прийнятих рішень стосовно реагування на такі звернення [1, с. 200]. Таким чином, на сьогоднішній день, більшість звітів діяльності органів Національної поліції та оприлюдненої інформації залишається суб'єктивними. Так, суб'єктами такого контролю можуть бути і пересічні громадяни, і громадські організації.

Відмітимо, що існує достатньо розповсюджена форма контролю громадян за діяльністю поліції – оприлюднення інформації про

незаконні дії в мережі Інтернет, шляхом завантаження відеоматеріалів з незаконними діями поліцейських. Таку інформацію не можна вважати повністю достовірною, але як ефективний та дієвий метод підвищення довіри населення до діяльності поліції пропонується створення окремого Інтернет-ресурсу, в якому громадяни зможуть завантажувати відеоматеріали з порушенням. Цей ресурс повинен постійно аналізуватися службами моніторингу в підрозділах поліції, і на основі отриманої інформації корегувати методи та способи впливу на працівників підрозділу [1, с. 201]. Таким чином, можна визначити поняття *«громадського контролю за діяльністю поліції»* як комплекс заходів, які здійснюються громадськістю (органами місцевого самоврядування, громадськими об'єднаннями, громадянами), що спрямовані на збирання, накопичення та аналіз інформації про діяльність працівників поліції.

Отже, контроль є основою законності та дисципліни всіх державних структур, в тому числі і органів Національної поліції, та, в часи зміни влади, необхідно максимально акцентувати увагу на важливості контролю з боку громадянського суспільства здійснюючи удосконалення його правової регламентації.

Література:

1. Ключко А.М. Громадський контроль за діяльністю поліції в Україні. Вісник НУЦЗУ. Серія: Державне управління. Вип. 1(6), 2017. С. 194-201.
2. Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII. Урядовий кур'єр. 2015. № 146.
3. Про звернення громадян : Закон України від 02.10.1996 № 393/96-ВР. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 47. Ст. 256.
4. Про доступ до публічної інформації : Закон України від 13.01.2011 № 2939- VI. Офіційний вісник України. 2011. № 10. Ст. 446.

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ В ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

Олейко А.М.,
студент 5 курсу, групи 4-КА ННІЗДН НАВС,
Співак М.В.,